

sig særdeles mørkt, og den Situation, der er skabt, er skabt ved, at et knebent Flertal i Odense Byraad — der var kun een Stemmes Flertal — har ophævet Huslejereguleringen i Byen. Dette knebne Flertal var altsaa i Stand til at skabe en Situation for Hundreder, ja, for Tusinder af Personer, som vil være ganske frygtelig for dem at komme over. Der er vel ingen Situation, der er mere fortvivlet for en Familie end den at komme til at staa uden Tag over Hovedet med sine faa Ejendele paa Gaden. Der er ingen Situation, der kan være værre for en Familiefader at staa overfor end at se sin Familie paa Gaden og Børnene uden Tag over Hovedet. Jeg er sikker paa, at jeg siger ikke for meget, naar jeg hævder, at de Menneskeværdier, der er gaaet tabt som Følge af Husvildesituationen i vort Land, er uoverskuelige. Særlig er det Børnene, der i saa uhyre stor Udstrækning har lidt Skade under de Forhold, hvorunder de har levet. Og saadanne Forhold skabes ved een Stemmes Majoritet i et Byraad; og nu vil den højtærede Minister indsætte den Bestemmelse i Loven, at der skal 2/3 Majoritet til for at hindre saadanne Forværringer! Hvor Huslejeloven eksisterer, skal der, for at denne ikke skal falde bort, hvad der vil skabe Forværring, skaffes en Majoritet af 2/3 i Byraadet og saa yderligere Ministerens Godkendelse. Det er altsaa ikke nok, at 2/3 af Byraadets ansvarlige Medlemmer tager denne Beslutning, men den højtærede Ministers Godkendelse skal yderligere til.

Der var en Gang, da man fra en og anden Side her i Salen hørte megen Tale om Ministervælde. Det forekommer mig, at man tilstræber noget lignende nu ved denne Lejlighed. Saa megen Interesse ser man altsaa fra den højtærede Indenrigsminister for den Del af den danske Befolkning, som er Lejere — og det er jo en ikke ringe Part af den danske Befolkning —, og deres Børn, som derigennem faar at vide, hvilken Interesse den højtærede Minister nærer for dem.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge den højtærede Minister, hvor langt han agter sig med Hensyn til de kvalificerede Majoriteter indenfor de kommunale Raad, om der er flere Steder, hvor han ønsker at plante disse Blomster. Ved Loven om Aldersrente staar man overfor det samme, der kræves ogsaa i et enkelt Tilfælde 3/4 Majoritet af Kommunalbestyrelsen eller i et af Kommunalbestyrelsen nedsat Udvalg. Nu kræver man ogsaa i dette Forslag 2/3 Majoritet for at kunne træffe en Beslutning. Jeg vil spørge den højtærede

Minister, om det er hans Agt at gaa videre paa dette Omraade, om der er flere Ting, den højtærede Minister ønsker at forlange kvalificeret Majoritet for. Det forekommer mig, at disse Krav fra den højtærede Ministers Side staar meget daarligt i Samklang med den almindelige kommunale Valgret. Jeg kan mindes fra 1908, da Venstre havde faaet gennemført Forslaget om den almindelige kommunale Valgret, med hvilken Stoltthed Partiet ude omkring i Landet talte om, at det nu var lykkedes paa dette Omraade at skabe en Ligestilling for de forskellige Borgere, noget, man havde kæmpet for gennem lange Tider. Nu var det lykkedes, og Venstre var stolt deraf. Vi følte os ogsaa til en vis Grad tilfredse. Vi mente, der manglede noget endnu, men fandt dog, at det var et betydningsfuldt Skridt fremad. Kampen havde været ført fra Venstres Side imod Højre. Venstre blev støttet i denne Kamp af os. Nu, efter at Venstre har faaet det gennemført med vor Støtte og har glædet sig derover gennem flere Aar, nu synes det, som om Venstre er kommet paa den forkerte Side af Plankeværket; nu er det Venstre, der angriber, og det er de Konservative, der forsvarer. Det er en ganske ejendommelig Stilling, og jeg tror, den vil vække ikke saa lidt Eftertanke blandt Vælgerne ud over det ganske Land. Nu søger altsaa den højtærede Minister, som man egentlig skulde tro maatte være første Vogter for et Gode som den kommunale Valglov, ved enkelte Lovbestemmelser at forfuske den almindelige Valgret. Nu skal der atter skabes Ulighed mellem Borgerne. Det øverste Samfundslags Interesser skal værnes paa kunstig Vis. Der kræves kvalificeret Majoritet, hvis nogle af deres Interesser blot tilsyneladende skulde blive gaaet for nær. Det forekommer mig ærlig talt, at den sidste Tids Begivenheder klarere og skarpere end nogen tidligere Tids har vist, at Samfundet i Grunden mere trænger til at værne sig opad til end nedad til.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbart Berg: Jeg har i og for sig ingen Bemærkninger at gøre til de andre Partiers ærede Ordførere, men skal kun konstatere, at man ikke har vist nogen Vej fremad. Man har kun dette at holde sig til, at man kræver en fortsat Lovgivning, en udvidet Lovgivning paa dette Omraade, medens vi fra vor Side absolut maa hævde, at vi ikke naar til bedre Forhold, før alle